

מַסֵּעַ קָסוּם לְלוּבְלִין

הַסִּיפּוּר עַל הַחֲלָה הַקָּטָנָה שֶׁנִּצְחָה

בַּחוּץ סוּפֶת שֶׁלֵּג קָרָה, אֶךְ בָּלֵם מַמְהָרִים
אֶל בֵּית הַמְדָּרֵשׁ שֶׁמֵּלֵא בְּאוֹר הַשֵּׁם!

מי הִיָּה הַ"חֹזֶה"?

רבי יעקב יצחק היה צדיק קדוש.
הוא ראה את שורש הנשמה
הטהורה של כל יהודי.

לכן קראו לו "החֹזֶה" –
הוא חזה (ראה) את האהבה
לשם שחבויה בתוך הלב.

חם של קדשה בקור הגדול

בתוך בית המדרש היה חם ונעים. אנשים רבים באו ללמוד
תורה, להתפלל ולהתקרב לקדוש ברוך הוא בשמחה.

ה"גדולים" - תלמידי החכמים

חכמים אשר לומדים תורה יומם
ולילה ומחם מלא בחכמה.

הם ענקיים, אך לפעמים
הידע הרב מכניס ללבם
טיפת גאווה.

ה"תמימים" - אנשים של לב שלם

יהודים פשוטים ללא ספרים רבים,
אך אוהבים את השם באמת.

ללא מרפבות וללא שוויץ,
הם מתפללים מתוך תמימות
ושמחה עצומה!

מי הוא מי? מטריצת המדות

ה"תמים" (הפשוט)

ה"גדול" (החכם)

ידע מועט אך תפלה אמתית.	ידע	ידע עצום בתורה.
אין גאון כלל, רק ענוה.	סכנה	עלולה להיות גאון.
דרך לב שלם ונקי.	הקנשר לנשם	דרך השכל.

הַשְׂאֵלָה הַסּוּדִית לַיֵּד הַתַּנּוֹר

אוּ אולי הַתַּמִּים,
הַיהוּדִי שֶׁמִּתְפַּלֵּל
מִכָּל הַלֵּב?

מִי חָשׁוּב יוֹתֵר
לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי
הַגָּדוֹל הַחָכָם?

הַתַּלְמִידִים הַתּוֹכְחוּ וְלֹא מָצְאוּ תְּשׁוּבָה. "בּוֹאוּ נַחֲכָה לְרַבִּי!" יָם הַחֲלִיטוּ.

קִדְשֵׁת שַׁבָּת מִלְכָּתָא יוֹרְדָת

נְרוֹת הַשַּׁבָּת הָאֵירוּ בְּזָהָב. הַחוּזָה
נִכְנָנִים אֶל הַשְּׁלֶחֶן עִם בֶּגֶד שַׁבָּת צָחוּר. הַתְּלִמִּידִים
הַתְּלִמִּידִים שָׁרוּ לְמֵלֶכֶּי הַשִּׁירָת מִתּוֹךְ אֲהַבַת הַשֵּׁם אֲמִתִּית!

הִלָּכָה פְּשׁוּטָה: "לֶחֶם מִשְּׁנָה"

חֲבִיבִים שְׁתֵּי חִלּוֹת
שְׁלֵמוֹת בְּדִיוק!

בַּשַּׁבָּת יֵשׁ חֵיּוֹב הַלֵּכָתִי לְבָרֵךְ אֶת בְּרַכַּת "הַמּוֹצִיא" עַל לֶחֶם שָׁלֵם
כַּזְכֹּר לַמֶּן הַכָּפוּל שֶׁיֵּרֵד בַּמַּדְבָּר. הַשְׁלֵמוֹת הֵיא תִנָּאִי עֲבוּר הַבְּרָכָה!

הַהִפְתָּעָה מִתַּחַת לַמָּכָה!

הַגִּבְאִי הַסִּיר אֶת הַכֶּסֶּוֹי, וְהַתְּלַמִּידִים נִדְּהָמוּ:
חֲלָה אַחַת הָיְיְתָה עֲנָקִית וּמִפְאָרְת, אֲךָ חֲסֵרָה וּפְרוּסָה.
וּלְצָדָהּ חֲלָה קְטַנְטִנָּה, אֲךָ הִיא הָיְתָה מְשֻׁלֶּמֶת לְגַמְרִי!

הַנְּשִׂאָה שֶׁל הָרִבִּי

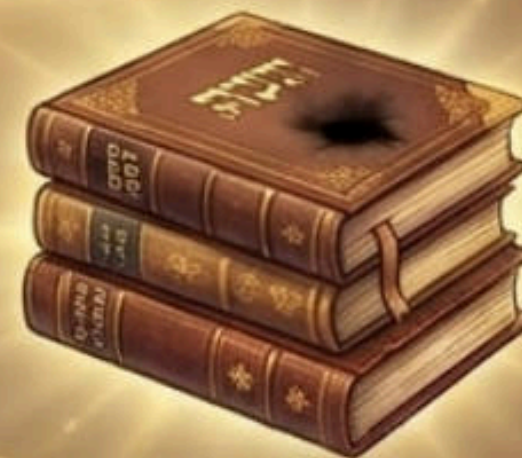
תְּלַמִּידֵי הַיִּקְרָרִים... עַל אֵיזוֹ מְשִׁתָּע הַחֲלוֹת
הָאֵלוּ יִבְרַךְ הַיְּהוּדִי אֶת בִּרְכַּת 'הַמוֹצֵיא'?

הַתְּשׁוּבָה הַבְּרוּרָה!

בְּיָדַי שֶׁעַל
הַחֲלָה הַקְּטָנָה
וְהַשְּׁלֵמָה, רַבִּי!

הַלָּכָה הִיא הַלָּכָה:
אָסוּר לְבָרֵךְ עַל חֲלָה
חֲסִירָה, אֲפֹלוּ אִם הִיא
עֲנָקִית וּמִפְאָרֶת!

הַסוּד הַגָּדוֹל נֶחֱשָׁף

גָּדוֹל – אֲבָל חָסֵר בְּמִדּוֹת שֶׁל לֵב.

קָטָן – אֲבָל שָׁלֵם וְטָהוֹר לְגִמּוּרֵי!

בְּדִיוֹק כְּמוֹ בַּחֲלוֹת, כֶּךָ אֵצֶל בְּנֵי אָדָם.
הַשֵּׁם מַעֲדִיף תְּמִימוֹת מִשְׁלֶמֶת עַל פְּנֵי גִדּוּלָה פְּגוּמָה בְּגִאּוּהָ!

איפה אִנחנו לפעמים טועים?

גם היום אִנחנו שופטים חברים לפי "גדל".
אִנחנו חושבים שמתי שמקבל 100 ויודע הכי
הרבה משניות בעל פה הוא הכי צדיק. אבל
לפעמים חבר קטן ושקט מותר, משחק בהגינות
ועוזר לכלם - ולבו שלם!

אפר לומר

אה מה ביאור עתידית
במשניות גע
בעל פה
חבר חכמן

TEST

100

100

הַמְּשִׁימָה שְׁלָנוּ: לְהִיּוֹת שְׁלָמִים עִם ה'!

חֲפֹשׂוּ אֶת הַ"תְּמִימוֹת": תַּעֲרִיכוּ חֲבֵרִים
עִם לֵב טוֹב שְׁעוֹשִׂים דְּבָרִים בְּשֶׁקֶט.

עֲשׂוּ רַק עֲבוֹר הַיָּשׁ: כְּשֶׁאַתֶּם עוֹזְרִים
בַּבַּיִת, בְּלִי שׁוֹיֵץ, אֲלֹא מִתּוֹךְ אֲהָבָה לַיָּשׁ.

תְּמִימִים חָשׁוּב מְגֹדוֹל – הַיָּשׁ בּוֹחֵר בְּשָׁלָם!

